KB-PARTICULIERENSERVICE

Kent u de nieuwe auto al
die minder geld kost
en bij een ongeval minder kopzorgen?

Als u die nieuwe auto wilt leren kennen, kunt u het best eens binnenlopen bij uw bank, de Kredietbank.

Daar krijgt u met de KB-Autolening contant geld in handen voor de aankoop van uw nieuwe wagen. Dan staat u véél sterker bij de onderhandeling over de prijs.

Voor onderweg is er de KB-Autoverzekering*. Een totaalpakket dat zich soepel laat aanpassen aan uw wensen. De premie kunt u maandelijks betalen, zonder toeslag.

Loop dus eerst even uw KB-kantoor binnen en bespaar uzelf heel wat kosten en kopzorgen.

KB

*De KB-Autoverzekering wordt afgesloten bij Omniver NV, verzekeringsmaatschappij toegelaten onder codenummer 0993.

Beter met de bank van hier.

Kantoor van afgifte : BRUGGE X

België/Belgique
P.B.
BRUGGE X
4/783

vivat academia

berichtenblad van het Verbond der Vlaamse Academici
verschijnt viermaal per jaar
nr 81 oktober-november 1992

Inhoud

Brief aan de Vlaamse Minister-President	Dr. E. Ponette	1
Verslag Algemene Ledenvergadering / Alden Biesen 14 maart 1992	Apr. R. Lamens	7
Oud nieuws ? Niet vergeten !	Lic. F. Mollet	9
V.V.A. prijs		11
Vrije Tribune	Ac. Raf Vanhove	13
Uit de Afdelingen		16
Personalia		21
Mededelingen		23

secretariaat : Em. Jacqmainlaan 126
1000 Brussel - tel. 02/218 68 20
giro 000-0492238-13

verantwoordelijke uitgever : F. Mollet
Baron Ruzettelaan 260
8310 Brugge

Tot uw dienst : de leden van het hoofdbestuur.

Alg. Voorzitter :
Prof. Dr. E. Ponette, Schoonzichtlaan 40, 3020 Winksele

Alg. Ondervoorzitterers :
Lic. M. Grela, Carnegielaan 47, 3500 Hasselt
Lic. G. Steel, Fort Lapin 41, 8000 Brugge

Alg. Sekretaris :
Lic. R. Hendrickx, De Neufstraat 13, 2100 Deurne

Alg. Penningmeester :
Lic. F. Smets, Oostvaartdijk 17, 2830 Willebroek

Advies :
Dr. Sc. R. Vandenberghe, Keurekouter 54, 9031 Drongen
Apr. R. Lamens, Kerkstraat 46b, 2870 Ruisbroek
Lic. F. Mollet, Baron Ruzettelaan 260, 8310 Assebroek

Brief aan de Vlaamse Minister-President

De Heer Luc Van den Brande
Minister-President
van de Vlaamse Regering
Jozef II straat, 30,
1040 Brussel

Brussel, 13 juni 1992

Geachte Heer Minister-President

Via de kranten vernamen wij enerzijds dat, in volgorde, Uw land Vlaanderen en Uw staat België is en anderzijds dat U meent dat de tijd is aangebroken om als Vlamingen te zeggen dat wij het zelf efficiënter en beter doen.
Wij feliciteren U met de eerste stellingname, waaruit wij met genoegen besluiten dat u verder wil werken aan de uitbouw van een zo ruim mogelijke autonomie voor Vlaanderen. De hoofdbedoeling van deze brief is echter dieper in te gaan op het tweede element van Uw intentieverklaring.
Wij hopen inderdaad, samen met U, dat de Vlaamse regering het op vele terreinen beter zal doen dan de Belgische en zo het entoesiasme zal wekken zowel van jongeren als volwassenen. Daarom zijn we zo vrij Uw aandacht te vragen voor een aantal bekommernissen, die we als prioritair voor onze regering beschouwen.

1. Sociale voorzieningen en solidariteit.

Wanneer de sociale zekerheid grotendeels een gemeenschapsbevoegdheid zal geworden zijn, moet voor alle inwoners van de Vlaamse deelstaat het principe blijven gelden van de automatische solidariteit inzake een van te voren vastgelegde basis-sociale-zekerheid, mits beteugeling van mogelijke misbruiken. De zorg voor de sociaal zwaksten, zoals de armsten, de invaliden, de dementen en de hoogbejaarden, moet evenwel voorrang krijgen op de zorg voor de andere kategorieën. In afwachting van de overname van deze bevoegdheid door de Vlaamse deelstaat, vragen wij de Vlaamse regering de huidige wettelijke deelbevoegdheden in deze sektor zo efficiënt mogelijk uit te bouwen.
Vlaanderen zal, na verwerving van een eigen sociale zekerheid, bereid zijn door-

zichtige, omkeerbare en beperkte solidariteitsmekanismen te bespreken met andere leden van de Europese gemeenschap, dus in eerste instantie met Wallonië, de andere Belgische deelstaat.
Vlaanderen moet eveneens solidair zijn met de ontwikkelingslanden in de wereld en moet de verbintenis aangaan om zijn ontwikkelingshulp op te drijven.

2. De zorg voor de natuur.

In vergelijking met andere ons omringende landen met lagere bevolkingsdichtheid heeft Vlaanderen te weinig groengebleven gebieden : er is reeds genoeg beton. Er is dus reden te over om zeer strikt de hand te houden aan de bestaande gewestplannen.
Wij zijn oprecht verheugd met het "milieuconvenant", waarbij de Vlaamse regering met de gemeenten samenwerkt om de burger te motiveren voor een bewust milieubeleid, zoals kenbaar werd gemaakt door originele advertenties in de pers.

3. De kultuurverspreiding.

Wij vragen niet dat "ontspanningsprogramma's" uit het repertorium van de openbare radio-omroep en televisiezender zouden verdwijnen en wij beweren evenmin dat deze instanties geen kunstprogramma's aanbieden. Wij menen wel dat er een duidelijk overaanbod is van de eerste kategorie in vergelijking met de tweede en wij vragen de Vlaamse regering met aandrang stimulerend op te treden om dit euvel weg te werken. Dit zou ondermeer kunnen door het inrichten van prijzen voor korte vulgarisatiefilmen en radioprogramma's over kunstenaars en kunstwerken of andere kulturele manifestaties. Wellicht kunnen Vlaanderen en Nederland hiervoor meer gezamenlijke initiatieven nemen.
Wij vragen U eveneens te blijven investeren in onze openbare bibliotheken omdat wij, ondanks de grote aantrekkingskracht van de audiovisuele media, rotsvast blijven geloven in de hoge kreativiteit van het geschreven woord.

4. Het wetenschapsbeleid.

De klachten over het huidige gebrekkig wetenschapsbeleid zijn U bekend : tekort aan gelden voor het fundamenteel onderzoek en een te groot aantal verantwoordelijke overheidsinstanties, verspreid over de centrale en Vlaamse regering. Wij stellen met genoegen vast dat U recentelijk in beide domeinen initiatieven hebt genomen. "Vlaanderen wees verstandig, houd Uw verstand in Vlaanderen" kunnen we nu lezen op de muren van onze universiteitsgebouwen. Wij hopen dat de financiële en logistieke ondersteuning voor onze jonge vorsers Uw voortdurende bekommernis zal blijven. Verder moet het N.F.W.O. verder communautair worden gesplitst.

5. Onze taal in het Europa van morgen.

Wij zijn het aan onszelf verplicht niet alleen onze taal te handhaven in onze scholen en universiteiten evenals in onze algemene omgang doch eveneens onze taal als officiële Europese taal te laten eerbiedigen door de andere Europese volkeren. Of we daarin zullen slagen zal ondermeer afhangen van onze samenwerking met Nederland : 21 miljoen mensen hebben een groter impakt dan 6 miljoen. De consensus tussen Vlaanderen en Nederland om Nederlandstalige etiketten op de handelsprodukten in onze landen verplichtend te maken is een verheugend feit.

6. Het Vlaamse imago in het buitenland

De bekendheid van Vlaanderen buiten onze grenzen heeft veelal te maken met een ver verleden : de Vlaamse primitieven, Breugel, Rubens, enz... Wat na 1830 kwam kreeg een Belgisch etiket, tot onze ruimtevaarder en Himalayabeklimster toe. Wij zijn chauvinisten noch imperialisten. Wellicht behoren wij tot de meest verdraagzame volkeren in de wereld, doch wij willen als volk in Europa en in de wereld gekend zijn. Omdat wij geloven in de toekomst van een struktuur waarin de verschillende volkeren vreedzaam en in alle openheid, zonder opdringerigheid of imperialistische bedoelingen, samenwerken met behoud van hun eigenheid en hun grondgebied : een Europa van de volkeren.
Instellingen zoals ons diplomatiek corps, de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel en andere die nu het Belgisch imago in het buitenland promoten, zijn onvoldoende gefederaliseerd. Ook hier dringt zich een grondige diskussie op.

7. Steun aan de Vlamingen in de strijdgebieden

Een volk, dat de sociaal zwakken verwaarloost, schiet te kort in zijn verplichtingen. Hetzelfde geldt voor een volk dat onvoldoende ondersteuning biedt aan zijn burgers die af te rekenen hebben met kulturele en politieke imperialistische taktieken van het buurvolk, zoals in de Brusselse rand, in Voeren en op de taalgrens. Het wordt tijd dat Vlaanderen ophoudt Blode Jan te spelen, zoals gebeurde in de wapenhandel, de kompensatiedossiers, in het Sabenadossier en andere.

8. Brussel, Vlaanderen en Europa.

Brussel is en blijft de Vlaamse hoofdstad. Daarom is het nog niet nodig dat Vlaamse ambtenaren-pendelaars zich iedere dag naar Brusselse lokaties begeven. Een ontvetting van Brussel ten voordele van werk in eigen streek is dankzij de moderne techniek niet meer uitgesloten. Dat kan tevens de file- en huisvestingsproblemen in Brussel helpen oplossen.
In vergelijking met andere Europese hoofdsteden is Brussel relatief klein. Dat Brussel in staat is een beperkt aantal Europese funkties uit te oefenen wordt door ons niet betwist. Een verdere toename van de Brusselse Europese funkties mag in geen geval verlopen ten koste van de Vlaamse kulturele aanwezigheid, de woongelegenheid van de sociaal minder sterke oorspronkelijke bevolking en ten koste van het groen dat ons nog rest : wij willen Vlaams Brabant niet zien verworden tot een steenwoestijn.

9. Zindelijk politiek beleid.

Er is reeds veel inkt gevloeid over 24 november '91. Wij zijn er van overtuigd dat onzindelijke politieke praktijken meegespeeld hebben bij het afhaken van vele Vlaamse kiezers t.a.v. hun vroegere politieke partijen.
Wij willen U vooreerst gelukwensen met Uw beslissing om de ministers van de Vlaamse regering af te raden nog deel te nemen aan showspelletjes op TV en radio.
Wij zouden echter bovendien zeer graag de werking en aanwezigheid van onze vertegenwoordigers in de Vlaamse Raad tot voorbeeld kunnen stellen voor het Belgisch en de buitenlandse parlementen. Er zijn toch voldoende mogelijke maatregelen om het absenteïsme te bestraffen en om onze Raad te laten uitgroeien tot een orgaan waarin echte demokratische debatten worden gevoerd als alternatief voor het huidige soms zielig formalistisch vertoon van een spreker met enkele al dan niet krantenlezende toehoorders.
Politieke benoemingen in het openbaar ambt worden door een groot deel van onze bevolking als een grove onrechtvaardigheid aangevoeld. Politieke verdeelsleutels veranderen daar niets aan. Wij vragen U met de grootste aandrang om deze ontkenning van de demokratie met de wortel uit te trekken.
Politiek dienstbetoon door parlementariërs beschouwen wij eveneens als een ongezonde praktijk : het lospeuteren van voorrechten is antidemokratisch en toelichting van wetten bij de bevolking kan even goed of beter door daartoe geëigende gemeentediensten. Zo komt automatisch heel wat tijd vrij voor zinniger parlementaire taken zoals aanwezigheid op parlementaire zittingen en kommissievergaderingen.

Het ontbreekt de politici dikwijls aan een lange termijn visie. Zij reageren op feiten, maar regeren niet. "Gouverner c'est prévoir" blijft geldig. Misschien is het mogelijk politici meer onafhankelijkheid te bezorgen zodat zij voor hun broodwinning niet van herverkiezing afhangen en zelfstandig hun beslissingen kunnen nemen.
Natuurbeleid, wetenschapsbeleid en zelfs financieel beleid zullen nog eerder de komende generaties hypothekeren dan de huidige. Het is nodig nu onpopulaire maatregelen te nemen. Zolang partijpolitieke belangen primeren kan dit niet of onvoldoende.
Wij waarschuwen U met de beste bedoelingen : laat niet toe dat de demokratie zich in Vlaanderen door bovengenoemde misbruiken en fouten laat vernietigen.

10. Spaarzaamheid

Een groot deel van de bevolking vraagt een zindelijk begrotingsbeleid, met terugdringen van overheidstekorten, zonder rentesneeuwbaleffekten, zonder schuldenberg. Men is bereid hiervoor offers te brengen op voorwaarde dat er fiskale stabiliteit en zekerheid heerst, dat de inspanningen rechtvaardig worden verdeeld en dat er ondertussen geen "onnodige" uitgaven meer worden gedaan.
Een superbureaukratie met overvolle kabinetten, toenemend aantal ambtenaren en nutteloze investeringen is niet van aard om het vertrouwen in de politiek te doen toenemen, laat staan de bereidheid tot besparingen aan te wakkeren. De spaarzaamheid als traditionele Vlaamse deugd wordt er door ondermijnd.
Wegens het huidige begrotingstekort vragen wij U dat de Vlaamse regering met een minimum aan bureaukratie vooral kleinschalige projekten zou uitwerken en ondersteunen in samenwerking met de lagere besturen, zoals het hogervermelde milieuconvenant.

11. Depolitisering.

We mogen niet dezelfde fouten maken die de Belgische staat heeft begaan, namelijk in alle domeinen van het leven regulerend te willen optreden. Het resultaat hiervan is een staatsbemoeienis die door de burger als beklemmend wordt ervaren, die een onbestuurbare machine is geworden, onkontroleerbaar, kostelijk en manipuleerbaar.
De kloof met de burger wordt groter naarmate de bestuursorganen komplexer en onoverzichtelijker worden. Bij het politieke establishment resulteert dit in een vermindering van dossierkennis, te laat ingrijpen bij scheefgroeiingen, gemak-

kelijkheidsoplossingen, toegeven aan budgettair onkontroleerbare beslissingen.
De Vlaamse regering moet het vrijwilligerswerk aanmoedigen, zonder het daarom te misbruiken ter vervanging van bezoldigd personeel.
Dat de oproep tot vrijwilligerswerk niet tot de jongeren-groepen dient te worden beperkt, bewijst het sukses van het "proper strand"-projekt van de gemeentenaren in Bredene en het "herstel de muurschilderingen"-projekt van de parochianen in de kerk van Kessenich.

12. Een degelijke kontrole.

De taak van het Rekenhof zou kunnen worden uitgebreid naar die van interne auditors. Wanneer het Rekenhof ook een ombudsdienst omvat heeft de Vlaamse burger alle garanties voor een goedwerkende staat. Interne auditors in overheidsdienst kunnen aldus op een onafhankelijke basis het Parlement inlichten, niet alleen over de wettelijkheid maar ook over de opportuniteit van elke beheersdaad. Wanneer het Parlement geen rekening houdt met de opmerkingen hiervan, weet de burger dat de demokratie hol is.
Wij hopen, geachte Heer Minister - President, dat wij er met deze brief in slagen U mee te delen wat er naar onze mening bij een groot deel van onze bevolking leeft en wat U bijgevolg tijdens Uw ronde van Vlaanderen ook wel reeds gedeeltelijk zal hebben vernomen. Het was zeker niet de bedoeling een betweterig betoog te houden doch samen met de Vlaamse regering bij te dragen aan de uitbouw van ons Vlaams gemenebest, onze Vlaamse "res publica" tot een eerlijke gezonde staat, waar het goed is te leven.
Wij vragen U ervoor te zorgen dat onze mensen naar hun Vlaamse politici in het algemeen en hun Vlaamse ministers in het bijzonder zouden kunnen opkijken zowel wegens hun diep-menselijke sociale bekommernis als wegens hun menselijke en politieke integriteit.

Namens het hoofdbestuur,

Apr. R. Lamens
Algemeen Sekretaris

Prof. Dr. E. Ponette
Algemeen Voorzitter

a.a. - alle leden van de Vlaamse regering
- de voorzitters van de Vlaamse politieke partijen
- de pers

Verslag algemene ledenvergadering Alden Biesen 14 maart 1992

In de statige voormalige landcommanderij van de Duitse orde, nu cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap en Provinciaal Domein, gonsde het op die zaterdag als in een bijenkorg.
Tot groot genoegen mochten we ongeveer 220 leden ontmoeten afkomstig uit de afdelingen Limburg (120 leden), Brugge (19 leden), Antwerpen (16 leden), Brussel (15 leden), Oostende (13 leden), Gent (7 leden), Klein-Brabant-Rupelstreek-Vaartland (6 leden) en Kortrijk (5 leden).
Het Limburgs ontvangstkomitee - en met hen het hoofdbestuur - betreurde de afwezigheid van de afdelingen Campinia, Ieper en Taxandria.

Na de smakelijke en geurige Limburgse koffie in de Foyer verliep de academische zitting in 'ridderlijke stijl' zoals het past in dit gewezen ordehuis. Algemeen voorzitter Prof. E. Ponette, de professoren D. Heremans en E. Van De Velde slaagden erin het hete hangijzer "Geldstroom Vlaanderen-Wallonië" realistisch, zakelijk en verhelderend te behandelen. De konklusie en de boodschap was duidelijk en sloeg in bij de aanwezige persmensen ! Dank zij de glasheldere samenvatting gebracht door Marc Van Dongen op de perskonferentie gingen de pennen aan het schrijven en vonden de verslagen de weg naar de kranten !
Opmerkelijk was de aanwezigheid van afgevaardigden van het VIK, ANZ, VVZ, VGV en KVIV. De keuze van het tema en de behandeling ervan waren een schot in de roos !
Voor de inhoud der lezingen en debat zie vorig VIVAT - nummer (nr 80 mei-juni 1992).
Een eresaluut voor algemeen voorzitter E. Ponette, die niet alleen de academische zitting tesamen met Marc Van Dongen voorbereidde, maar bovendien na de zitting de konklussie is blijven doordrukken bij alle politieke verantwoordelijken in dit land. Dat de Vlamingen het been hebben stijf gehouden tijdens de dialoog tussen de gemeenschappen zal wel in grote mate mede te danken zijn geweest aan de onophoudelijke druk, die het hoofdbestuur heeft uitgeoefend tussen 14 maart en vandaag !

Milka Tombal en haar organiserende ploeg omkaderden het geheel met een geleid bezoek aan het historisch gebouwenbestand, een fel gesmaakte kunsttentoonstelling en een fijn verzorgde receptie in de voormalige rijschool. De hier afgedrukte foto's laten een glimp zien van het onvergetelijk gebeuren.

Een verbroederingscantus en smakelijk feestmaal in de kelders van het kasteel besloten deze zeer geslaagde algemene ledenvergadering.
Hartelijk dank aan Milka en haar ploeg, de Limburgse kunstenaars (M. Boonen, B. Croonenberghs, A. Kerkhofs, M. Kesteloot, M. Konings, V. Van Den Meersch, J. Van Kerckhove, F. Van Vinckenroye, H. Verloove), de stad Bilzen en de brouwerij Martens !

Apr. R. Lamens, algemeen sekretaris

Oud nieuws ? Niet vergeten !

Het nieuws rolt elke dag aan ons voorbij, in de krant, via de radio, op het scherm, vaak zo snel en meestal zo verscheiden, dat we het haast niet kunnen verwerken. Misschien is het niet nodig dat we alles onthouden, maar door de overvloed aan informatie uit binnen- en buitenland gaan we wellicht ook belangrijke dingen te vlug vergeten.
Een berichtenblaadje zoals Vivat Academia, dat maar om de zoveel maanden bij u binnenkomt, kan - en wil - niet meedoen aan die overspoeling met nieuws. Wat het wel doen kan, is even herinneren aan bepaalde "items", eens rinkelen met een belletje om de waakzaamheid te activeren. In de volgende regels wordt even teruggewezen naar situaties, gebeurtenissen of intenties en voornemens uit het recente verleden, die van enig belang zouden kunnen (geweest) zijn voor onze Vlaamse samenleving.

1. In de eerste helft van dit jaar was er op zeker ogenblik sprake van rationalizering in de sector van het hoger onderwijs. We weten wel wat er in die sector allemaal een beetje scheefgegroeid is : te veel studenten in richtingen die weinig of geen toekomstkansen bieden ; enorm lage slaagpercentages in de eerste jaren ; weinig of geen werkverdeling tussen de universiteiten ; overbelast en soms wat onderbetaald wetenschappelijk personeel ; e.d.m. Toen de kranten dus over die dingen schreven, kon je eventjes hopen dat er wat zou worden aan gedaan. Maar wat zien we nu ? Het nieuwe academische jaar is begonnen en elke universiteit of hogeschool gaat lekker door met in het eigen wereldje te werken ; niemand heeft gesaneerd door bijvoorbeeld te weinig bevolkte richtingen te fuseren ;elke instelling probeert nog steeds zoveel mogelijk inschrijvingen binnen te rijven, omdat een belangrijk deel van de financiën daarvan afhangt. En het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteiten komt daardoor soms in het gedrang. Het V.V.A. wil daar iets aan doen, door in het voorjaar van 1993 de Algemene Ledenvergadering te wijden aan het gegeven : Wetenschappelijk Onderzoek.

2. Ook in die eerste helft van 1992 werd er nog maar eens gedokterd aan onze nationale SABENA. U herinnert zich wel dat er sprake was geweest van samengaan met Nederlandse, Skandinavische of Britse maatschappijen, maar dat dit absoluut niet kon, zogezegd wegens financiële onzekerheden, die echter nooit duidelijk uit de doeken werden gedaan. Maar het zou WEL goed gaan met de Franse luchtvaartmaatschappij. Slechts enkele parlementariërs - van een op dit ogenblik wat verpieterende partij - verzetten zich daartegen. Ze werden prompt

voor kortzichtig en chauvinistisch gescholden. Intussen hebben we via de media kunnen vernemen dat zowel onze eigen SABENA als de uitverkoren AIR FRANCE lelijk in de rode cijfers zitten. Welke pressiegroepen slagen er toch altijd in om hun willetje op te dringen ?

3. De "dialoog van gemeenschap tot gemeenschap", of "van volk tot volk" : weet u nog ? Wat zagen de zaken er op zeker ogenblik goed uit, sommigen spraken van 90 % overeenstemming. Maar de hardnekkigheid van onze zuidelijke landgenoten haalde het weer op de ruggegraatloosheid van onze eigen parlementariërs. En nu weten we dat er een akkoord uitgebroed is, waarover enkelen nogal euforisch doen en dat dus waarschijnlijk met 2/3 meerderheid zal worden goedgekeurd. Persoonlijk vind ik ook dat we het moeten aanvaarden en niet nog eens een kans op ruimer zelfbestuur moeten laten vallen omdat een aantal punten in het akkoord ons eigenlijk niet voldoen. Maar het is duidelijk dat er toch weer veel te veel water in de wijn moest worden gedaan : meer dan ooit drie gewesten, meer dan ooit groter belang aan de provincies, meer dan ooit doorgaan met de geldtransfers van noord naar zuid, enz.
U weet ook nog wel dat het V.V.A. in het voorjaar de Algemene Ledenvergadering aan die geldstromen wijdde, en daarvoor kon rekenen op degelijke wetenschappelijke studiën van diverse professoren. Onze Algemeen Voorzitter, Prof. Ponette, is sindsdien op die spijker blijven hameren, en dat moet vroeg of laat tot kentering leiden. Belangrijk was intussen het feit dat de rector van de Leuvense universiteit in zijn openingsrede ook de reorganisatie van de sociale zekerheid als een noodzaak in het licht stelde. Even belangrijk is dat in verschillende politieke partijen de gedachte aan afschaffen van de geldstroom en die vervangen door een gekontroleerde vorm van solidariteit, ingang gevonden heeft. Jammer is natuurlijk dat er nog altijd pressiegroepen zijn die de huidige toestand absoluut willen behouden.
Er zijn vanzelfsprekend meer "issues" die ons - als groep of persoonlijk - ter harte gaan. Maar ik wou met dit artikel alleen een belletje laten rinkelen i.v.m. zulke, die te maken hebben met "Vlaams" en "akademisch" van het V.V.A

Lic. F. Mollet

VVA-Prijs Prof. Walter Baron Opsomer 1993

Reglement

Onderwerp :
De VVA-prijs Professor Walter Baron Opsomer wordt in 1993 toegekend aan een verhandeling welke duidelijk in relatie staat met de algemene of specifieke problematiek van de Vlaamse Gemeenschap.
Het onderwerp van de verhandeling moet van juridische, economische, sociologische, historische, kunsthistorische of filologische aard zijn.
Het ingezonden werk, van minstens 20.000 woorden en dat niet eerder gepubliceerd mag zijn, moet van academisch niveau zijn.

Deelnemers :
Aan deze prijs kan worden deelgenomen door elke Vlaamse academicus die hoogstens vijf jaar afgestudeerd is aan een Vlaamse Universiteit.

Prijs :
Het bekroonde werk wordt begiftigd met een prijs van 100.000 BF.
De jury behoudt zich evenwel het recht voor de prijs niet toe te kennen. In dit laatste geval kunnen eventueel en met een maximum van drie, eervolle vermeldingen worden toegekend, elk gehonoreerd met een aanmoedigingspremie van 25.000 BF.

Inzending :
De verhandeling wordt in vier exemplaren toegestuurd naar het Algemeen Sekretariaat vergezeld van het ingevuld inschrijvingsformulier.
De uiterste datum van indienen is : *31 december 1992.*
De ingediende exemplaren worden niet teruggegeven.

Jurering :
De jury wordt samengesteld uit vier leden van het Zelfstandig Academisch Personeel uit diverse Vlaamse universiteiten of universitaire instellingen en wordt voorgezeten door de voorzitter van het Verbond der Vlaamse Academici of diens afgevaardigde.

Het VVA staat borg voor de anonimiteit in de jurering.
Over de jurering wordt geen correspondentie gevoerd.

Prijsuitreiking :
De prijsuitreiking zal in het openbaar gebeuren op 13 maart 1993, ter gelegenheid van de Algemene Ledenvergadering van het VVA.

Koning Boudewijn op 20 juli 1992

Onder verantwoordelijkheid van de auteur.

In den beginne... was ik een federalist, maar sinds geruime tijd ben ik, zoals zovelen, van loutere frustratie separatist geworden : België is een onrechtstaat zonder amnestie en die bovendien zeer slecht beheerd wordt, we moeten er van af. Onze aloude eis voor zelfbestuur zegt niets over de vorm. Hoeveel jaar strijden we nu al voor een braaf federalisme en je ziet wat er van komt. De maat is vol, laat de Walen zelf betalen, wij redden het wel, separatisme en punt uit.

Onlangs op een avond was ik laat thuis gekomen. Ik ging voor mijn TV-kast zitten en greep naar de knipdoos om te zien of er nog ergens nieuws werd gegeven. En wat hoor ik op het allereerste nummertje, uitgerekend VTM ? Ja zeker, het mosseldeuntje van de brabançonne, het kenwijsje van alles wat ons ongelegen komt en dan nog zo'n onbenullig muziekje, dat Saint Saens er in de tijd al mee lachte. Debussy lachte op zijn beurt met de muziek van Saint Saens, maar ter zake. Op het scherm was een groot protserig gebouw te zien, waarvan stilaan tot me doordrong, dat het wel degelijk het paleis van Laken was (ae voor de doordenkers). Bovenop het dak wapperde een enorme, langs de stok uitgerekte Belgische vlag, ook al zo'n lelijk ding. De driekleur is in Vlaanderen enkel nog het vaandel van de franskiljons, thuiskomende Vlaamse blikvangers en simpele onnozelaars, ga maar na. En dat lang uitrekken hebben ze natuurlijk afgekeken, van het wuivende vaandel onder de Arc de Triomphe in Parijs. Kortom, alles wat officieël Belgisch is, ruikt naar de Franse kultuur en is estetisch meestal een aanfluiting voor de goede smaak. Onmiddellijk daarop begreep ik de reden voor het hele circus : het was de vooravond van 21 juli, die rampzalige datum, en er volgde een toespraak van koning Boudewijn. En geloof het of niet, ik bleef aandachtig zitten kijken en luisteren.

Mijn allereerste indruk was dat hij er verduiveld goed uitzag. Ik kon het niet helpen maar het deed me plezier, al is hij, met zijn hof, een van onze belangrijkste tegenstanders. Beroepsmisvorming natuurlijk, want ik ben een medicus van de oude school en zie, tegen mijn belangen in, wie dan ook liever beter gaan. Een tijd geleden vond ik hem er echt slecht uitzien en dacht bij mezelf, die jongen heeft nu toch ook nooit eens geluk. Ik wil het dan nog niet hebben over de tragische wendingen in zijn levensgeschiedenis, maar twee zo gevaarlijke aandoeningen kort na elkaar, geen wonder dat men hem in de hospitaalroddel hooguit nog zes maand te leven gaf.

Dat zou dus wel zo'n vaart niet lopen, hij zag er veel te goed uit. Zijn gezicht lag niet meer in die magere strenge plooien, het was ronder, gevulder, vriendelijker geworden, hij was ongetwijfeld in gewicht aangekomen en dat is altijd een goed teken. Ook zijn Nederlands verraadde gebruik en routine, was uitstekend van uitspraak en zinsbouw en de klip van het franskiljonse "Oeaarde landguenoten" werd omzeild door een behoorlijk "Beste landgenoten". Hij sprak rustig, bedaard, evenwichtig, met vriendelijke ogen achter een even vriendelijke goudomrande bril. Wat een zelfbeheersing, wat een stijl, wat een waardig produkt van een geslaagde jezuietenopvoeding. Hij zou een superieure pater provinciaal, wie weet zelfs generaal overste geweest zijn.

Maar ja, hij is en blijft onze tegenstander. Was die man er niet geweest en was hij niet zo degelijk en plichtbewust gebleken, dan had onze strijd voor zelfbestuur al veel verder gestaan. Het is dan ook geen wonder, dat er de laatste tijd, bij voor- en tegenstanders, allerlei speculaties op de proppen kwamen en allerlei vragen rezen : hoe zou het met zijn gezondheid zijn, zou hij niet weldra zijn troonsafstand aankondigen ? Was die kroonprins Filip echt zo'n domme jongen ? Ach nee, zei iemand, die Cobourgs zijn immers allemaal laatbloeiers, ze lijden allemaal aan "Spätreifung". En als dat zusje van hem nu door een of andere, wie weet feministische kliek, naar voor werd geschoven, wat dan ? Zou dat alles niet leiden tot de destabilisatie en ondergang van het koninkrijk, tot een republiek voor de Walen en, God weet, een graafschap voor Vlaanderen ?

Het is een feit, dat Boudewijn na zijn twee operaties, een hele tijd niet werd gehoord of gezien. Logisch, hij had een langdurige convalescentie nodig. Toch lijkt het mij niet uitgesloten dat hij zich de vragen van zoëven ook allemaal gesteld heeft en dat een man, zo onwrikbaar in zijn plichtsbesef - nl. bijeen te houden, wat wij uit elkaar willen - en op die leeftijd zo geslagen in zijn fysische conditie, zou geleden hebben aan depressie.

Er zijn immers voorgaanden : toen Jean Luc Dehaene in zijn honderd dagen als een buldozer binnen de unitaire Belgische porseleinwinkel te keer ging, kreeg de koning het zeer zwaar op de zenuwen en werd dringend met een acute depressie voor een lang weekend in een minder bekende Brusselse privé-kliniek ter behandeling opgenomen. De officiële pers is er buiten gehouden of heeft er in elk geval nooit iets over geschreven. Voor dat soort dingen moet je terecht bij de politieke hekelblaadjes, de enige echt vrije pers in dit land.

Ik luisterde dus met aandacht - en ongewild met enige bewondering - naar wat de koning te vertellen had. Als zo'n man spreekt, moet je het horen "tussen de regels door", dat heb ik wel geleerd, want ik werd ook bij de jezuieten gevormd,

wel niet le collège St. Michel, maar toch even elitair en praktisch even franskiljons. En toen kwam plots het voor ons belangrijke bericht, dat uiteraard de volgende dag in het radionieuws al flink de aandacht kreeg.

De koning dankte bij het slot van zijn toespraak het medisch korps, dat hem op zo uitstekende wijze geholpen had zijn gezondheid te herwinnen. Hij voelde zich nu geheel in orde en hoopte derhalve "nog vele jaren de belangen van het land te kunnen dienen ! De vriendelijke glimlach leek een ogenblik wat meer geaccentueerd, was daar een geamuseerde fonkeling achter die brilleglazen, een klein zweempje van triomf zelfs (Haha, ze hadden mij al afgeschreven !) Het valt moeilijk te zeggen, het was zo voorbij, en ja, die ongelooflijke zelfbeheersing. Was het alleen maar bravado van hem, of was het illusie ? De geschiedenis zal het uitwijzen, maar we weten dat Gods heerlijke ironie de HH. Doctores en al hun prognoses al vaak in hun hemd heeft gezet, zodus laten wij ons hoeden voor akademische "Wichtigtuerei".

Men kan het belang van de geneeskunde nooit overschatten : ze heeft ons de koning behouden en... die wil nu op zijn beurt de sociale zekerheid behouden en wel "gelijk voor het ganse land". Dat is dan weer jesuit-newspeak om te zeggen, dat de Walen niet meer zoveel mogen profiteren, maar ook dat de sociale zekerheid niet mag gesplitst worden. Ook daar worden we dus gladweg gekontreerd en het zou best kunnen, dat het koninklijk woord in deze véél efficiënter blijkt, dan toen het, een tijd geleden, o zo voorzichtig, omschreef, dat er goede verstandhouding tussen alle landgenoten, m.a.w. amnestie, moest komen.

Ik heb u gezegd lezer, ... de man is een formidabel tegenstander en dat misschien nog voor vele jaren. We mogen hem vooral niet onderschatten : hij, Boudewijn de Ongelukkige, de onwrikbare vervuller van zijn koninklijke plicht, zal de laatste grote koning van de Westerse wereld worden genoemd. Let op mijn woorden, het zijn de woorden van een overtuigd separatist !
Vlaanderen Vrij !

Rafael Vanhove

Overzicht van de aktiviteiten jaar 1991-1992

Afdeling Brugge-Oostkust-Houtland

Zondag 4 oktober 1992
Plechtige opening van het werkjaar - Gruuthuse museum

Vrijdag 23 oktober 1992
De Heer R. De Feyter - Sociale en economische actualiteit in Vlaanderen

Vrijdag 20 november 1992
De Heer H. Vande Perre - Anders kijken naar schilderkunst

Vrijdag 18 december 1992
De Heer P. Van Brabant - Vrijmetselaars en Vrijmetselarij

Vrijdag 8 januari 1993
Driekoningenfeest

Vrijdag 19 februari 1993
Prof. Dr. G. Dierickx - Is er nog politiek fatsoen ?

Afdeling Gent

Vrijdag 9 oktober 1992
Concert in het kader van het Festival van Vlaanderen "Mask of time" van Mark Tippett in Sint-Baafskathedraal te Gent.

Dinsdag 27 oktober 1992
Prof. Dr. Els De Bens over "Media en Geweld"

Zaterdag 21 november 1992
Geleid bezoek aan de tentoonstelling "Lodewijck van Gruuthuuse" te Brugge

Dinsdag 8 december 1992
Prof. Dr. P. Sorgeloos over "Het merkwaardige pekelkreeftje, Artemia"

Vrijdag 22 januari 1993
Nieuwjaarsreceptie

Afdeling Oostende

Zaterdag 19 september te 13 u.
Familieuitstap naar NOKERE met bezoek kasteel en stichting Veranneman

Vrijdag 23 oktober te 20u30
A. De Raes streekmanager van de G.O.M. West-Vlaanderen spreekt over De Impulsregio Oostende-Blankenberge, Thermae Palace-Oostende

Woensdag 18 november te 20u30
Diverse films gepresenteerd door Cinéclub Oostende
Zaal Hertendale, Ieperstraat, Oostende.

Vrijdag 4 december te 20u30
Honoré Van Walleghem spreekt over BIER met aangepaste proeverij - Gasthof Vossenhol - Stene-dorp

Zaterdag 19 december te 20 uur
Kerstconcert door Ter Duinen Kantorij o.l.v. D. Maes, Duinenkerkje - Mariakerke-Oostende

Afdeling Taxandria

Zaterdag 12 september
De beeldentocht van Bachte-Maria-Leerne. Al bijeen mooi. Maar al voorbij. Een combinatie van het toen zo zonnige Leie-land met artistieke beelden-taal. Natuurlijk hebben de afwezigen veel gemist.

Donderdag 8 oktober
Openingsavond : Louis Vanvelthoven.

Donderdag 5 november :
"Bach, die oude pruik".
Guido Van Hoof, tot voor kort nog hoofdredacteur van De Standaard der Letteren, werkt nu aan een parel van een boek over Bach. Hij vertelt er dus al op voorhand over, over Bach, die oude pruik, zoals de kinderen - Bach altijd zeien. Dus een primeur. En hij laat ons mee Bach beluisteren.

Woensdag 25 november :
Janssen Pharmaceutica zet zijn deuren open.
Dit is heel uitzonderlijk voor niet-medici. We maken kennis met een Vlaamse wetenschapper die mee aan de kop loopt in de wereld van de medische kennis.

Donderdag 10 december
Raphaëlla Smits en Mieke Pas : de knapste guitarist(-e), met al een grote faam in Noord- en Zuid-Amerika, en zelfs in het land van de guitaar, in Spanje, treedt op

samen met Mieke Pas, die een talent is in voordracht en ons vergast op poëzie van Fernando Pessoa.

Donderdag 7 januari
Professor Paul De Grauwe : een vooraanstaand onbevooroordeeld en kritisch Vlaams econoom van de Leuvense universiteit stapt de politiek in. Het is een boeiende confrontatie voor beide partijen, zowel voor het politieke bedrijf kennis te maken met de onbevangen econoom ; als wel andersom.

Afdeling Limburg

Zondag 25 oktober 1992
Tentoonstelling : "Ridders en Priesters"
Plaats : Alden Biesen om 15 u.

Vrijdag 13 november 1992
Bezoek : Bedrijf "Velux" - Plaats : Landen om 20 u.

Dinsdag 24 november 1992
Lezing : "Successorale planningstechnieken"
Spreker : Hein Poelmans, Hoofd Fisc. Depart.
Plaats : Generale Bank-Hasselt om 20 u.

Dinsdag 8 december 1992
Lezing : "Onderzoek naar de oorzaken van luchtvaartongelukken"
Spreker : Majoor-vlieger Roger Luyckx
Plaats : 't Borrelhuis-Hasselt om 20 u.

Vrijdag 18 december 1992
Kerstviering om 20 u.
Koor "Sarinande" : Clarissenkerk-Hasselt
Kerstreceptie : Anhyp-Hasselt

Zondag 10 januari 1993
Nieuwjaarsontmoeting om 11 u.
Aperitiefconcert : C.C. Hasselt
Brunch : Hassotel-Hasselt

Afdeling Klein Brabant-Rupelstreek-Vaartland

1.
Dit academiejaar stond uiteraard in het teken van het 20-jarig bestaan van VVA Klein Brabant. Om dit de vieren werd op 18 oktober een feestelijke openingszitting (met een 80-tal aanwezigen) gehouden in Hof ter Weyden in Mariekerke. Naast de geneugten van een zeer goede feestmaaltijd was dr. E. Ponette, voorzitter VVA nationaal, een zeer gewaardeerd spreker, die tijdens zijn toespraak vooral de geldstromen van Noord naar Zuid in België duidelijk uiteenzette.
De tweede aktiviteit in het teken van 20 jaar VVA was een bezoek aan de Muntschouwburg te Brussel. 49 leden kregen een zeer bekwame uitleg bij de kunsthistorische betekenis van de Muntschouwburg.

2.
De *jaarlijkse uitstap* ging dit jaar naar Gent. 44 leden hebben onder een stralend zomerweertje kennis kunnen maken met enkele minder gekende hoekjes van Gent. Onder de bekwame leiding van de heer De Herdt (broer van de voorzitter) werden de sociale, economische, kulturele en historische betekenis van Gent verweven tot een vrij totaal beeld van Gent door de eeuwen heen.

3.
Qua *sportieve prestaties* werd ook dit jaar een fietstocht georganiseerd. Dank zij de bereidwillige inzet van Walter en Cyriel werd gefietst langs het Abraham Hanspad dat ons langs bekende oorden voerde, uiteraard met de nodige tussenhaltes o.a. in Lier. Zelfs een fikse regenbui (met schuilmogelijkheid in een hoevestalling) kon de 25 enthoesiaste fietsers niet ontmoedigen.

4.
Nieuw dit jaar was ook de samenwerking tussen VVA en het *Festival van Vlaanderen*. Hierdoor konden alle leden genieten van een korting van 25 %. Daarom een vrij goede opkomst op 27 september in St. Baafs te Gent voor het Europe's Cathedral Concert. Dank zij de bijzondere inzet van 2 Klein Brabant-bestuursleden (Raoul Lamens en Fernand Smets), die ook in het nationaal bestuur zetelen, werd de receptie toch nog een sukses.

5.
Zoals elk jaar waren er ook dit jaar een aantal *uitstapjes* georganiseerd. Naast een bezoek aan het Brouwershuis op 7 december, werd op 22 februari een bezoek gebracht aan de St. Romboutstoren te Mechelen. 33 moedige leden brachten in het zweet huns aanschijns een kijkje in de toren die continu onderworpen is aan restauratiewerkzaamheden. Dank zij een zeer goede gids werd dit bezoek algemeen als zeer verhelderend beschouwd.

6.
Voor de jaarlijkse *kerstactiviteit* werd deze maal, op verzoek van vele leden, opnieuw een Kerststallentocht georganiseerd doorheen de Kempen. 47 leden hebben op 28 december kennis kunnen maken met verschillende stijlen van kerststallen, alsook de betekenis en geschiedenis ervan.

7.
Zoals steeds tracht het bestuur vrij uiteenlopende onderwerpen naar voren te brengen in de *voordrachten.* Ook dit jaar zijn we erin gelukt om voordrachten te organiseren rond actuele thema's.
Zo was er op 19 november een eerste voordracht rond de Palestijnse zaak door Nouman Othman en zijn echtgenote. Aan de hand van een hele reeks dia's zijn zij erin gelukt om de 55 aanwezigen te laten meeleven met het dagelijkse leven van Palestijnen in Israël.
Op 21 januari was er dan een heel ander onderwerp aan de beurt, nl. Zuid-Afrika. Prof. Dr. Pieter du Plessis wist de toehoorders te boeien rond Afrika in al zijn aspekten en de 44 aanwezigen hebben werkelijk een beter beeld gekregen van dit toch wel in de actualiteit staande land.
Op 17 maart heeft het bestuur zijn creativiteit getoond, toen de aangekondigde spreker niet kon komen. Het vervangprogramma was echter van zeer goede kwaliteit. Maria De Herdt, zuster van de voorzitter, hield een boeiende uiteenzetting over haar recente ervaringen als vroedvrouw en kloosterzuster in Zaire. Zo konden de 35 aanwezigen een betere kijk krijgen in het dagelijkse leven in onze vroegere kolonie.
De laatste voordracht op 28 april behandelde het thema van de moderne kunst. Prof. W. Elias boodt de aanwezigen een tocht door de verwarrende maar boeiende wereld van de moderne kunst.

Herman Wernaers

Personalia

Huwelijken : behouden vaart !
- Veerle en Philippe, zoon van Madeleine en Stin Mathieu, op 19.09.92 (afd. Limburg)
- Veronique en Jan, VVA-leden, zoon van Clara en Michel Konings, op 2.10.92 (afd. Limburg)
- Ann en Luc, zoon van Claire en Lieven Ponet, op 3.10.92 (afd. Limburg)
- An en Luc, zoon van Etienne en Lydie Landuyt op 23.05.92 (afd. Limburg)
- Veronique en Jaak, zoon van Virginie en Jef Hulsbosch, op 29.05.92 (afd. Limburg)
- Reinhilde en Jan, zoon van Els en Clement Hanot, op 6.06.92 (afd. Limburg)
- Nicole en Hugo, zoon van Sybille en Mathieu Beuten, op 11.07.92 (afd. Limburg)
- Veerle en Peter, dochter van Prof. en Mevr. Ponette, (Alg. Voorzitter) op 3.10.92
- Anne en Rik, dochter van de Heer en Mevr. Devriendt (Oud-Alg. Voorzitter), op 5.09.92

Sterfgevallen : onze oprechte deelneming
- Paul-Camille Vesters, schoonvader van Jenny Martens, op 10.05.92
- Jean-François Mathieu, vader van Stin en Madeleine, op 20.05.92
- Josette Van Den Nortgate, echtgenote van Jef, op 10.06.92
- Irène Lavigne, moeder van Lydie en Etienne Landuyt, op 22.08.92
- Gertrude Droushoudt, moeder van Marie-Josée en Jean Ghysen, op 29.08.92

Geboorten : onze hartelijke gelukwensen !
- Stefaan, zoontje van Ivan en Joke Verheecke-Demeyere op 26.04.92 (afd. Kortrijk)

- Joris, kleinzoontje van Jacqueline Alberty
  op 18.06.92 (afd. Limburg)
- Noëmie, kleindochtertje van Clara en Michel Konings
  op 26.06.92 (afd. Limburg)
- Jorne, kleinzoontje van Lisette en Jan Ulmans
  op 10.08.92 (afd. Limburg)
- Laurens, zoontje van John en Myriam Boks - Van de Heyning
  op 13.05.92 (afd. Klein Brabant-Rupelstreek)
- Luc, zoontje van Michel en Crist'l De Meyer - Van Camp
  op 31.07.92 (afd. Gent)
- Olivier en Julie, kleinzoontje en -dochtertje van Alice en Lucien Oosterbosch
  op 5.04.92 (afd. Limburg)
- Jeroen, kleinzoontje van Lisette en Leon Schoofs
  op 5.05.92 (afd. Limburg)
- Olivier, kleinzoontje van Ria en Mathieu Paradis
  op 8.06.92 (afd. Limburg)
- Stephanie, kleindochtertje van Willy en Bérénice Lambrecht
  op 23.08.92 (afd. Brugge)
- Pieter-Jan, kleinzoontje van Monique en Piet Martens
  op 17.04.92 (afd. Limburg)
- Kristoffel, kleinzoontje van Odette en Jo Dessers
  op 20.08.92 (afd. Limburg)
- Birgit, kleindochtertje van Marie-France en Robert Billen
  op 9.09.92

Gedenkboek Mr. Hendrik Borginon 1890-1990

Brussel, Herdenkingscomité 100 jaar Hendrik, 1991, 60 p.

Geïllustreerd
Verschenen : 21 februari 1991
Prijs : 393,-Fr.

Verkrijgbaar bij : Verbond VOS
E. Jacqmainlaan 124, 1000 Brussel
(Rekeningnummer : 430-0697371-29

of

IJzerbedevaartsecretariaat
IJzerdijk 49, 8600 Diksmuide
(rekeningnummer : 474-3100521-50

Door storting van het verschuldigd bedrag, met vermelding "Gedenkboek Borginon"

Mr. Hendrik Borginon, in de eerste wereldoorlog sekretaris van de Frontbeweging, daarna medeoprichter van de Frontpartij en later van het V.N.V., actief in verscheidene Vlaamse verenigingen, was één van de merkwaardigste figuren die de Vlaamse Beweging in het algemeen en het Vlaams-nationalisme in het bijzonder hebben voortgebracht.
Borginon was een grote persoonlijkheid, handelend naar eigen inzicht en overtuiging, niet bang om harde waarheden te verkondigen of tegen de stroom in te roeien. Intelligent als hij was, en politicus in hart en ziel, stelde hij zich tot doel de verzuchtingen van zijn frontmakkers uit 14-18 te verwezenlijken.
Men kan stellen dat hij één van de grondleggers is van een helder doordacht federalisme als antwoord op de Vlaamse achteruitstelling in het Belgische kader. Sinds 1970 werd met de opeenvolgende staatshervormingen ten dele en onvolmaakt dit federalisme gerealiseerd.
De godsvrede, de samenwerking van alle Vlaamse krachten over ideologische grenzen en partijgrenzen heen voor de ontvoogding van het Vlaams volk, heeft Borginon steeds nauw aan het hart gelegen. Verdraagzaamheid en een democratische gezindheid waren voor hem fundamentele waarden.

Van de eerste wereldoorlog tot op hoge leeftijd heeft Borginon zich tevens ingezet voor een vreedzamere wereld.
Vanuit deze optieken heeft hij mee zijn stempel gedrukt op het maatschappelijke en politieke leven van zijn tijd en werden vele van zijn ideeën universeel en van alle tijden.

27ste Dag van het Vlaamse Lied zondag 8 november 1992 - Antwerpen

Op zondag 8 november 1992 organiseert de Vlaamse Volkskunstbeweging (VVKB) de "27ste Dag van het Vlaamse Lied". Deze jaarlijkse liedmanifestatie vindt plaats in de Blauwe Zaal van het concertgebouw 'De Singel' te Antwerpen om 14.30u.

Onder impuls van wijlen Emiel Hullebroeck en Willem De Meyer werd in 1965 door Mon De Clopper, voorzitter van de Vlaamse Volkskunstbeweging, met dit initiatief gestart. Het heeft tot doel de blijvende aandacht te vestigen op het werk van eigen tekst- en toondichters. Sedert zijn ontstaan besteedt VVKB ruime aandacht aan het eigen volkse lied. Vooral in het programma van deze 'Dag van het Vlaamse Lied' komt samenzang ruim aan bod.

De "27ste Dag van het Vlaamse Lied" kreeg als thema "ONS LIED IN ZIJN GRENZELOZE VERSCHEIDENHEID" en zal speciale aandacht schenken aan het werk van Louis Verbeeck, die dit jaar 60 wordt, van Gaston Nuyts en Omar Waegeman, die dit jaar hun 70ste verjaardag vieren.

Een concert met een lied van oud en toch nog jong. Een lied van wieg tot graf, voor kind en ouderling. Een lied van strijd en overwinning, van pijn en vreugd. Een lied voor Vlaanderen en voor Europa, en ook voor de hele wereld.

Voor kaarten en reservatie wendt men zich tot:

VLAAMSE VOLKSKUNSTBEWEGING - VVKB Nationaal Trefpunt
Baron Dhanislaan 20, Bus 3, 2000 Antwerpen
Tel. 03/238.94.12 - fax. 03/248.08.13

CORRECTE BANKSERVICE

Wie u ook bent, particulier, zelfstandige, K.M.O.'er of beoefenaar van een vrij beroep, u kunt voor een groot gamma produkten bij ons terecht. Wij staan borg voor persoonlijk advies en een uiterst correcte dienstverlening. Want we vinden ook de mens achter de cijfers belangrijk.

Vraag vrijblijvend informatie in onze provinciale zetel of in één van onze kantoren. Adres en telefoonnummer vindt u in de Gouden Gids.

HBK-SPAARBANK
Leiestraat 40 - 8500 Kortrijk - Tel. 056/22 18 14

Kantooruren:
Ma-di-woe-do: 8.45-12.15 en 14.00-17.00 uur
vrijdag: 8.45-12.15 en 14.00-18.00 uur

hbk
HBK-SPAARBANK
Correcte bankservice. Punt uit.